

[Hans Pinstrup.]

ligt mindre kvantum korn til produktionens gennemførelse, end man egentlig har brug for i forhold til den allerede nu udvidede husdyrbestand. Efter opgørelse af landbrugsorganisationerne vil der være brug for en import af mindst 900 000 t. Dette tal vil med andre ord blive halveret, og det vil igen sige, at landbruget må tilrettelægge sin produktion hovedsagelig på grundlag af landets egen høst, og det er nødvendigt, at man ude i landbruget forstår, at sådan tegner forholdene sig lige i øjeblikket.

Hvad angår importen af olieklager, da havde man fra landbrugets side anslået en import af 700 000 t som ønskelig. Det er 2 mill. sække mindre end i et normalt år før krigen. Hertil har landbrugsministeren oplyst, at importprogrammet kun omfatter 433 000 t, og af de 433 000 t skulle 300 000 t købes mod betaling i dollars. Også dette er det vigtigt at landbruget er orienteret om, sådan at produktionen kan tilrettelægges bedst muligt på dette grundlag.

Der har under udvalgs møderne været forhandlet om, hvorvidt det ville være gørligt at finde en ordning, hvorefter den enkelte landbruger selv kunne få omsætningsretten til de beviser, som udstedes for korn, og for hvilke der ikke ønskes ombytningskorn. Det har ikke været muligt under de forhandlinger, vi har ført, at nå frem til en ordning her, der er praktikabel, og derfor har vi fra vor side ikke stillet noget forslag, hvor ønskeligt det end kunne være, at man havde kunnet gennemføre en ordning, hvorefter centralkontoret havde været i stand til at lade ombytningsbeløbet følge det enkelte kvantum; men det har altså ikke været gørligt at komme igennem på dette område.

Jeg skal slutte med at udtale ønsket om, at vi nu for sidste gang, i denne omgang i hvert fald, har drøftet kornordningen her i folketinget.

Victor Larsen: Jeg gjorde ved første behandling af dette lovforslag opmærksom på det meget store administrationsapparat, vi har vedrørende kornordningen, og stillede under forhandlingen det spørgsmål, om dette administrationsapparat ikke kunne formindskes nu. Den højtærede landbrugsminister har hertil svaret i udvalget, at man nøje vil undersøge mulighederne for en indskrænkning i de enkelte kontorer. I statens kontorer er antallet af beskæftigede allerede reduceret betydeligt, og yderligere indskrænkning vil blive tilstræbt. Jeg finder

forsåvidt disse udtalelser tilfredsstillende og håber, bestræbelserne må lykkes.

Derimod må jeg sige, at jeg beklager, at det ikke er lykkedes i udvalget at nå frem til en efter min mening tilfredsstillende løsning med hensyn til ombytningsbeviserne for de landmænd, som ikke ønsker at modtage ombytningskorn eller kun ønsker at modtage ombytningskorn for en del af den leverede hvede. Landmændene bør efter min formening kunne have fri rådighed over disse ombytningsbeviser, så de selv kan bestemme, hvornår de ønsker at sælge det korn, de har tilgode. At hævde, at landmændene jo kan tage kornet hjem, er ingen rimelig løsning. Hele dette spørgsmål og de i forbindelse hermed stående problemer, f. eks. det spørgsmål, der opstår, hvis en handlende ikke har tilstrækkeligt ombytningskorn på lager på de tidspunkter, hvor landmændene ønsker det, er alle spørgsmål, der kan løses administrativt, og deres rigtige løsning vil være til stor gavn for hele ordningen og lette dens gennemførelse i praksis.

Jeg må iøvrigt stadig fastholde, at det er frihandelskornprisen, der er basis for den pris, der skal betales, plus 4 kr., naturligvis hvis landmanden ikke ønsker ombytningskorn for sin hvede. Men sker der ikke noget i den retning, jeg har peget på, fastholder man stædigt den linie, man hidtil har fulgt, vil der meget let kunne blive megen uro med den nye kornordning, og dette kan dog i hvert tilfælde ikke anses for ønskeligt.

Jeg har afstået fra at stille ændringsforslag, det ville kun kunne blive et paradennummer, fordi det ikke har været muligt at opnå flertal i udvalget for sådanne forslag, og også fordi det af mig her fremdragne egner sig til løsning administrativt.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Ragnhild Andersen: Som jeg sagde ved første behandling af dette lovforslag, er mit parti ganske enig i principperne i lovforslaget, nemlig den tvungne afleveringspligt for hveden og forbudet mod at bruge hveden til opfodring, men jeg ser med beklagelse, at det udvalg, der har været nedsat om dette lovforslag, overhovedet ikke har taget hensyn til de anker, mit parti rejste ved første behandling angående konsekvenserne af denne lov. Konsekvenserne er jo en prisforhøjelse på 2 øre for franskbrød og hvedemel, som landbrugsministeren nævnte ved første behand-